

Νὰ ρεμβάσω θέλω πάλιν εἰς τῆς φύσεως τὰ κάλλη
Ἡ ρεότης μου, σκυρτώσα, τρισευδαίμων, ῥ' ἀναθάλη!

(Ἐξ Ἀργους)

Δ. Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΕΚ ΤΟΥ «ΑΝΘΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ» 1878.

Προσευχή!

Πλάστη μου Χριστέ, ποῦ πέθαρες γὰ μέγα,
Τὰ χεράκια Σου φίλῳ τὰ σταυρωμένα!

Κάμε γὰ γενῶ, Χριστέ μου, Σὰν πεθάνω,
Στρατιώτης Σου ῥ' τὸν οὐρανὸν ἐπάνω.

—Σὰν τοὺς μάγους Σου, ποῦ ὠδήγησε τὰστέρι,
Καὶ τὸ λίβαρο, τὴ σμύρνα Σοῦ χε φέρει,
Κι' ἡ ψυχούλα μου ῥ' ἔσέ, μάγγελονς ταῖρι,
Σμύρνα, λίβαρο, τὴ πίστη της θὰ φέρη.

Μὰ λυπήσον με, τώρα ποῦ ζῶ μακρὰ της. . .
Κάμε γὰ γὰ ζῶ, γὰ εἶμ' ἐκεῖ, σιμά της.

—Σὰν τοὺς μάγους Σου, ποῦ ὠδήγησε τὰστέρι,
Καὶ τὸ λίβαρο, τὴ σμύρνα Σοῦ χε φέρει,
Κι' ἡ ψυχούλα μου ῥ' ἔσέ, μ' ἐκείνη ταῖρι,
Σμύρνα, λίβαρο, τὸν ἔρωτα θὰ φέρη!

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ.

ΑΠΡΟΣΕΕΙΑ

Εἶδες κάτι πεταλούδες ἀπ' τὴ λάμψι πῶς γελιῶνται
Καὶ μ' ἀξιοκρατοῦσιν στὴ λάμπα ῥίχνονται μὲ καὶ καλή.
Πλὴν εὐθὺς καψαλισμέναις στὴ φωτὶ κατρακυλιῶνται
Καὶ τὰ πόδια τοὺς ἀφίρον κολλημένα σὺ γυαλί
Πεταλούδα κ' ἡ καρδιὰ μου ἀπορήρετ' ἀκόμα
Δὲν ἐπρόσεξε στὴ φλόγα ποῦ χ' ἡ κάθε της ματιὰ,
Κι' ἀπὸ τὴ λαμπρὴ μονάχα θαμβωθεῖσα εἰς τὸ χρῶμα
Μεταμεινένη τώρα τσιτσιρίζει στὴ φωτὶ.

ΑΙΜΓΑΙΟΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΓΟΙΗΜΑ (1)

Π. Π. ΝΑΟΥΜ.

Τί ἀξίζ' ὁ μέγας πλοῦτος ἡ ψευδὴς τιτλοφορία
Ὅταν λείπ' ἀπὸ τὰ τέκνα ἡ χρηστὴ παιδαγωγία
Ὅλα θρύβαλ' ἀποβαίνον κοριορτὸς παραλυσία
Καὶ ἐν τέλει τῶν γονέων καταστρέφει ἡ οἰκία
Ἄρα πρῶτιστον καθήκον τοῦ προσκαίρου τούτου βίου
Τῶν γονέων διδασκάλων, κυβερνήσεως τοῦ κλήρου
Εἶνε φίλε ἡ τῶν τέκνων ἀγωγὴ μ' ἐπιστάσιαν
Ἢ τις σώζει, καὶ προάγει τοὺς λαοὺς εἰς εὐτυχίαν
Τοῦτο ἔμαθα, ἡξεύρω ἀπὸ πείρας τὸ γνωρίζω
Δι' αὐτὸ ἐν ὅσ' ἐπάρχω γὰ τὰ τέκνα μου φροντίζω
Τὸ παιδί καθὼς εἰξεύρεις εἶναι εὐθραυστον φοντάρι
Τὸ ὁποῖον μὲ τὸν χρόνον προοδεύει καὶ ἀξάνει
Ἄρ' λοιπὸν ὁ κηπουρὸς του ἀμερίμνως τὸ ἀφήσῃ
Εἰς τὸν κήπον μὲ τριβόλους καὶ ἀκάνθας γὰ ἀξήσῃ
Θὰ φθαρῇ ἀναμφιβόλως τὴν ἰκμάδα του θὰ χάσῃ.
Ὅσον οὕτω θὰ στεγνώσῃ ὁλοκλήρως θὰ χαλάσῃ.

(1) Σημ. Δ. Εὐχαρίστως φιλοξενούμεν τὸ σωζόμενον ἀνέκδοτον ποίημα τοῦ πρὸ ἐτῶν ἀποβιώσαντος συγγραφέως καὶ ποιητοῦ Π. Π. Ναοῦμ διατελέσαντος ἐπὶ μακρὸν προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Λειψία, καταλιπόντος δὲ μνήμην ἀρίστην διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ φιλοπατρίαν καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ ἥθους.

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Τὸ πρῶτο τῆς Ἐμπνεύσεως πλάσμα εἶν' ἡ θρησκεία
Ὅσπερ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἀμόλυντος, ἀγία.
Ναὸς της εἶν' ὁ οὐρανός, εἰκόνες της ἁστέρες,
Καθέδρα της οἱ ἄπειροι νοητικὸι αἰθέρες.
Ἐκεῖ ὡς λάμψις αἴγλος πλανᾶται ἡ ψυχὴ τῆς,
Μυστηριώδης, ἄφαντος ἡ θεία καλλονὴ της!
Τὰ ἔθνη, ἅπερ τέρποντ' εἰς θεάματα, σημεῖα
Ἐξ ἑλὲς ἀποδίδωσι τῇ ροεῇ θρησκείας.
Μὲ χρώματα παρέστησαν τῆς φύσεως τὸν νόμον,
Δὲν θεωροῦσι τὴν πηγὴν τοῦ Πνεύματος τὸν δρόμον.
Ἐκ τῆς αἰσθήσεως ἀντλοῦν τὴν ἔμπνευσιν ἐκεῖνα
Καὶ διὰ τοῦτο ἐστόλισαν τὰ ἄγια μὲ κρίνα,
Μὲ ῥόδα, μὲ τρατάφυλλα, μὲ μύσχοις, μὲ λουλούδια,
Μὲ μουσικάς, μὲ ὄργανα, μ' ᾠδὰς καὶ μ' ἀγγελούδια.
Φαντάζομαι ἐν θέατρον οὐράνιον τοῦ κόσμου,
Ἐκεῖ δὲ γὰ λωτρεύεται ἐνδόξως ὁ θεὸς μου! . . .
Ἰδέα Πρώτη ἀθάνατε! ἐκλείπεις ὡς εἰκόνα
Τὴν Ἐμπνευσιν, τὸ τέκνον σου γὰ ζῇ εἰς καθ' αἰῶνα,
Αἰτία Πρώτη! Κάτοπτον παρέχεις τὴν μορφὴν σου,
Τὰς δὲ μορφὰς των βλέπονσι τὰ ἔθνη εἰς τὴν ζωὴν Σου.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ.

ΕΠΑΜ. Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ.

ΚΑΡΑΒΙ καὶ ΘΑΛΑΣΣΑ

Καράβι μὲ τὰ ματιά μου ἐχθὲς ἀκολουθοῦσα,
Ποῦ διάβαινε περίφανο, μὲ κάτασπρα παντά. . .
Αὐλάκωνε τὴ θάλασσα, τὴ πικροκυματοῦσα.
Κι' αὐτὴ τ' ἀφροστεγάνωνε—τὸ εἶχε . . . βασιλιά!
Ἐμέρλας ῥ' τὸ δρόμα των, ῥ' τὰ γαλανὰ ντυμένα,
Καὶ τοῦ φιλοῦσε τὰ πλευρὰ γλυκά, ταπεινωμένα,
Ὀλόγυνά του ἔπαιζε, ὁλόδροση, μὲ χάρι,
Λές καὶ τὸ εἶχε ῥ' τὴν καρδιὰ μονακριβὸν καμάρι!
Μ' αὐτό, ῥ' τὴν περιφάνειαν του, ἐνόμισε, θαρροῦσε,
Πῶς ἀπὸ φόβου ἡ θάλασσα τὸ στυγερὸν σκηνόσκει,
Ἐθάρρεψε πῶς σκλάχτηκε τὸ κύμα τὴ θωριά του
Καὶ φοβισμένο ἀπλώθηκε ῥ' τὰ πόδια τὰ δικά του.
Γι' αὐτό, γι' αὐτό, περήφανο, σὰ βασιλεῖς, περνοῦσε,
Θαρροῦσε πῶς πετοῦσε! . . .
Μὰ σὰν θυμὸς ἡ θάλασσα; Τὸ κύμα ἄρ' ἀγριέψῃ; . . .
—Ἐτόλμησε ποτὲ κἀνέις μ' ἐκεῖνο γὰ παλαίψῃ;

Σεπτεμβρίῳ 1883

Π. Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΟΣ.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ.—Ἐν μὲν τῇ περὶ τοῦ «Μεγάλου Φρειδερίκου» πραγματείᾳ τοῦ γυμνασιάρχου κ. Ν. Πετρῆ, ἥτις προήχθη εἰς φῶς ἐν τῷ 6'. φυλλαδίῳ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἀνάγνωθι: Ἐν στήλῃ 6', σ. 13 ἀποκλεισμένων ἀντὶ ἀποκλεισμένων—στήλ. 8', σ. 15 ὑπογράφει ἀντὶ ἀπογράφει—στήλ. 8', σ. 25 ὑψωθῇ ἀντὶ ἐπεισωθῇ—στήλ. 8', σ. 27 ἀποφασιστικότητα ἀντὶ ἀποφασιστότητα

Ἐν δὲ τῇ Ἀρχαιολογικῇ διατριβῇ τοῦ αὐτοῦ, ἥτις ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ φυλλαδίῳ τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἀνάγνωθι: Ἐν στήλῃ 8', σ. 7 κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν θεσμίῳ ἀντὶ κατὰ τῶν Ὀλυμπίων θεσμίῳ—στήλ. 8', σ. 16 ἀναχωσθέντα ἀντὶ ἀναχθέντα—στήλ. 8', σ. 6 διατηρουμένην ἀντὶ διατηρουμένων.